

Biblická hodina – 14.07.2022

Suspírium: „Hospodin je dobrotivý voči všetkým, zľutúva sa nad všetkými stvoreniami.“ (Žalm 145,9) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 6: „Ach, netrestaj ma, môj Pane,...“

Modlitba

Ďakujeme Ti Pane náš za príbehy obnovy Jeruzalema. Ďakujeme, že Ty berieš ohľad i dnes na vyvolených a označíš ich i ďaleko od rodnej krajiny. Prosíme Ťa, daj, aby sme sa spytovali jeden druhých ako sa nám vodí v našom každodennom kresťanskom živote. Daj Hospodine náš v Ježišovi Kristovi, aby nás zaujímal osud nášho brata a našej sestry, ktorý a ktorá prichádza rozčarovaný / rozčarovaná zo života. Pomôž nám i dnes sa spoločne porozprávať o Tvojom živom a účinnom Slove, zveľadiť sa v bratskom a sesterskom spoločenstve a prijať Tvoje dobrotivé odporúčania do našich všedných dní, aby sme boli naozaj Tvoji synovia a Tvoje dcéry v mene Ježiša Krista. Vyučuj nás skrze Ducha Svätého, prihovor sa k nám osobne, aby sme pocítili, že uprostred našej komunity stojíš Ty a Tvoje jedinečné učenie. V mene Ježiša Krista, nášho Pána, prosíme, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Kniha Nehemiáša 1.kapitola:

„Príbehy Nehemiáša, Chakaljoeho syna. V mesiaci kislev dvadsiateho roku som bol v pevnosti v Šúšane. Vtedy prišiel Chanáni, jeden z mojich bratov, s niekoľkými mužmi z Judska. Spytoval som sa ich na zvyšok Židov, ktorí sa už vrátili zo zajatia, a na Jeruzalem. Odpovedali mi: Zvyšok tých, čo sa vrátili zo zajatia, je v tamojšej provincii vo veľkej núdzi a potupe. Hradby Jeruzalema sú zbúrané a jeho brány pohltit oheň. Keď som počul tie slová, sadol som si, plakal som a smútil niekoľko dní. Postil som sa a modlil pred Bohom nebies. Nehemiášova kajúca modlitba Vzdychal som: Ach, Hospodin, Bože nebies, veľký a hrozný Bože, ktorý zachovávaš zmluvu a milosť voči tým, čo ňa milujú a zachovávajú tvoje prikázania. Nech sú tvoje uši pozorné a tvoje oči otvorené, aby si počul modlitbu svojho služobníka, ktorú stále odriekam pred tebou dňom i nocou za Izraelitov, tvojich služobníkov. Vyznávam hriechy Izraelitov, ktoré sme proti tebe páchali. Aj ja, aj dom môjho otca sme hrešili. Hrubo sme sa proti tebe previnili a nezachovávali sme prikázania, ustanovenia a právne predpisy, ktoré si prikázal svojmu služobníkovi Mojžišovi. Spomeň si, prosím, na slovo, ktoré si prikázal svojmu služobníkovi Mojžišovi: Ak sa spreneveríte, rozptýlim vás medzi národy. Ak sa však ku mne navrátite, budete zachovávať moje prikázania a budete podľa nich konať, keby ste boli zahnaní čo i na kraj neba, zhromaždím vás odtiaľ a privediem na miesto, ktoré som si vyvolil, aby tam prebývalo moje meno. Veď oni sú tvoji služobníci a tvoj ľud, ktorý si vykúpil svojou veľkou silou a mocnou

rukou. Ach, Pane, nech tvoje ucho pozorne vypočuje modlitbu tvojho služobníka a modlitbu tvojich služobníkov, ktorí sa ochotne boja tvojho mena. Dopraj dnes úspech svojmu služobníkovi a daj, aby našiel zľutovanie u tohto muža. Bol som totiž kráľovým hlavným čašníkom."

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Časový údaj a sled udalostí vychádza zo židovského kalendára, ktorý sa začína siedmym mesiacom, to znamená zimnou rovníkennosťou. Ide o udalosti z roku 445 pred Kristom, ktoré majú už predohru podľa nášho kalendára v decembri 446 pred n. l.

Nehemiáš (= Hospodin potešil) patrí medzi tých, ktorí nevyužili možnosť, aby sa vrátili do krajiny svojich otcov. Neopustili však Hospodina, i v cudzine myslia na Nehu a na vlastných bratov a sestry. Nehemiáš je príkladom verného vyznávača a to priamo na kráľovskom dvore. V zimnej rezidencii kráľa v Šušane ho navštívia muži z Judska. Boli priamo vyslaní z domova alebo na vlastnú päsť sa rozhodli konať, to sa už nedozvieme. Bol však medzi nimi i jeho pokrvný brat: Chananí (= Hospodin sa zmiloval) Toto stretnutie je rozhodujúcim medzníkom v jeho živote. Od mužov z Judska počuje o potupe a biede svojho ľudu, o troskách a rozvalinách Jeruzalema. Zrazu pochopí kam patrí, že jeho miesto je po boku tých, ktorí sú vystavení zlobe tohto sveta. Uvedomil si, že jeho poslaním nie je zostať ako hlavný čašník v Šušane, ale jeho služba je poskytnúť pomoc vlastným a svoje vplyvné postavenie využiť na zveľadenie vlastného národa.

Častokrát jedno stretnutie stačí, aby sme si uvedomili, že kde je naše miesto. Jedno stretnutie s vlastnými. Len vypočuť a porozprávať sa s pokrvnými bratmi, s mužmi a ženami, a človek sa musí rozhodnúť. Keď môj ľud je v biede a v ťažkostiach, ja nemôžem zotrvať v bezpečí a v pohode na hrade v Šušane. Nemám čo hľadať tam, kde je moje pohodlie, ale musím byť tam, kde celkom sa môžem oddať vlastnému poslaniu.

Stav je veľmi biedny: Hradby Jeruzalema ležali v sutinách, brány, kde sa konali verejné súdne pojednávania a výsluchy, boli v troskách. Mesto patrilo pod vládu miestodržiteľa v Samarii, a práve preto niet divu, že toto mesto sa nerozvíjalo. Mesto a jeho obnova vždy narazilo na otvorený odpor úradníkov a správco. Navrátilci boli i doma ohrození a vydaní napospas vlastnému osudu. Jeruzalem bolo pre nich nepriateľské okolie. Oni boli obklúčení nepriateľmi. Stav obklúčenosti a poníženia. Stav zmarenia cieľov. Stav, v ktorom sa treba obracať vyššie ako sú úradnícke stoličky a halda papierov. Obracať sa o pomoc k tomu, ktorý jedine vie pomôcť.

Nehemiáš sa modlí svoju kajúcnu modlitbu. Oslovuje veľmi osobne svojho Boha a zabolí mu srdce spomínajúc na slová vlastných bratov a mužov z Judska. Jeho Boh je Bohom Všemohúcim, veľkým a hrozným. Jeho tajomstvo nepreniká. Jeho

cesty nie sú ľudské kľukaté chodníčky. Jeho rada prevyšuje všedný ľudský rozum. Človek pred Bohom sa môže len stíšiť a veriť v jeho vernosť milosrdenstvo. Páni tohto sveta sú a konajú pod Jeho dohľadom, veď On je Svätý, Svätý, Svätý. On je pravý a účinný Boh.

Prvým momentom Nehemiášovej kajúcnosti je práve osoba Hospodina. On sa vrelo pridržiava vlastného Boha. On vie, kto je kráľ nebies. On vie, kto odkadiaľ pochádza. On vie, kto je Boh. On volá ku skutočnému a živému Bohu. Boh pomoci a útechy je oslovený práve Nehemiašom. Keď sme zúfalí, keď sme dostali zlé alebo dobré správy, koho sa chopíme? Keď je nám smutno na duši, alebo ťažko na srdci, Koho oslovujeme v modlitbách? Vieme, kto je náš Boh? Vieme, kde je náš Boh? Vieme, ako nám vie pomôcť náš Boh? Vieme, prečo nám chce pomôcť náš Boh? Máme predstavy o tom, kto nám skutočne pomôže? Kým bratia z Judska očakávali pomoc od Nehemiáša, veď žil v tesnej blízkosti kráľa, Nehemiáš sa nespolieha na vlastné konexie, ale na Boha.

Práve preto sa skláňa pred majestátnom Božím. Pokorne vyznáva, že Boží ľud zhrešil a potrebuje Pánovu milosť. Skúšky a hrozby, ktorých počul, nepokladal za dôkaz Pánovej bezmocnosti, ale za doklad Hospodinovej sily a moci. Úpenlivo prosí o vypočutie: „Ach, Pane...“ Jeho žiadosť, jeho kajúčna modlitba, jeho príhovorná modlitba nie je o tom, aký je šikovný, a koľko má vlastných po boku, ale o tom že jemu ide o zúbožený ľud. Za nich sa prihovára, za nich sa modlí. Stavia sa do radu hriešnikov a len a jedine pre ich hrozné konania prišli súdy. Zároveň prosím o zľutovanie. Súcíti s vlastným národom. V modlitbe pripomína zasľúbenia dané Mojžišovi a hovorí jasne o tom, kto vykonáva rozptyl a zhromaždenie národov.

Boh je teda mocný a jeho rozhodnutie nikto nevie ovplyvniť. Jeho konanie nikto nevie zmeniť. Jeho verdikty sú nemenné. Jeho označenia, jeho súdy sú stále. On vie nakloniť srdcia tých, ktorí na tejto zemi vedia konať v prospech Izraela. Nakloniť srdce perzského kráľa. Nakloniť k milosti, k odpusteniu srdce pohana, aby sa zastal jeho ľudu. Pozemská mocnosť môže byť v rukách Hospodina účinná a on ako hlavný čašník má prístup ku kráľovi.

Nehemiáš sa chová ako prostredník, ktorý v mene Božieho ľudu volá k Hospodinovi. Aj my máme svojho veľkého a mocného Prostredníka, Ježiša Krista, nášho Pána, Ktorý sa za nás modlí po pravici Boha Otca Všemohúceho. Jeho Duch Svätý, nech aj nás vedie k príhovorným modlitbám, či dostávame zlé alebo dobré správy o vlastných bratoch. Naučme sa otvoriť srdce tak úprimne a kajúčne, ako sa modlil samotný Nehemiáš.

Biblický text: Kniha Zjavenia Jána 7. kapitola, 1-8. verše

„Potom som videl štyroch anjelov, ako stoja na štyroch uhloch zeme a ako pevne držia štyri vetvy zeme, aby neviaľ vietor ani na zem, ani na more, ani na nijaký strom. A videl som iného anjela, ktorý vystupoval od východu slnka a mal pečať

živého Boha. Mohutným hlasom zavolať na štyroch anjelov, ktorí dostali moc škodiť zemi a moru: Neškodte zemi, ani moru, ani stromom, kým neoznačíme pečatou na čelách sluhov nášho Boha. A počul som počet označených: Stoštyridsaštyritisíc označených zo všetkých kmeňov Izraela: Z Júdovho kmeňa dvanásťtisíc označených, z Rúbenovho kmeňa dvanásťtisíc, z Gádovho kmeňa dvanásťtisíc, z Ašérovho kmeňa dvanásťtisíc, z Naftáliovho kmeňa dvanásťtisíc, z Menaššeho kmeňa dvanásťtisíc, zo Šimeónovho kmeňa dvanásťtisíc, z Léviho kmeňa dvanásťtisíc, z Jissákarovho kmeňa dvanásťtisíc, zo Zebúlunovho kmeňa dvanásťtisíc, z Jozefovho kmeňa dvanásťtisíc, z Benjamínovho kmeňa dvanásťtisíc označených."

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-3. verše:

Ticho pred búrkou. Zem je nedotknutá. Zem je znechutene odložená a štyria anjeli zo štyroch svetových strán bránia aj vetru dunieť. Tomu vetru, o ktorom Ježiš takto vydáva svedectvo: „Vietor veje, kam chce; počuješ jeho hlas, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide.“ (Jn 3,8)

To však nie je ochrana a pomoc Božia, ale zlovestné bezvetrie. Všetko sa zastaví, všetko umlčí. Nie je to koniec. Ako keby sme pred nádychom a výdychom zadržali dych a čakali na povel. Nebeská scéna sa otvára dokorán, a títo anjeli zadržali smršť. Na tento svet sa valí potupa zo všetkých svetových strán, ale nebesia majú moc i nad zlom. Kto môže zastaviť čas? Kto môže zmeniť časový režim? Kto má silu i nad neúprosným časom? Na povel nebies nebeskí služobníci zastavia čas.

A v zastavenom čase konajú pre dobro Izraela. Anjel východu volá na štyri anjelov. Všetko sa deje súčasne. Iný režim, iný stav, iné obdobie, ale všetko súčasne. Východ Slnka je symbolom nového začínajúceho dňa. Anjel drží v ruke pečatidlo, predstavme si ho ako pečatný prsteň.

Tento pečatný prsteň slúži na označenie. Pečať Boha živého. Táto pečať je nezmazateľná. Mať odtlačok na čele je dodnes synonymum verejnej hanby, alebo ešte silnejšieho: prekliatia. V staroveku to malo ešte silnejší odkaz: odtlačok na čelo dostal iba otrok, ktorý utiekol pred svojím Pánom. Starozákonný text poukazuje a Kainovo znamenie, ktoré je symbolom nedotknuteľnosti. Je tým celkom poznačený ten človek. Ich kliatba zvláštnym spôsobom oddeľuje, ale paradoxne i chráni. Je to zapečatenie živého Boha. To je ich tajomstvo, a toto tajomstvo ich ponechá, zachová. Je to o zvláštnom vzťahu k Bohu. Je to o zvláštnom a tajomnom osude zapečateného. Je to zašifrovaný a zakódovaný človek. Neprístupný pre iného ako náš bankový účet. Štvorciferný kód poznáme len my a inštitúcia, ktorá ju vydala. Všetko je a zostáva pre nás tajomstvom.

4-8. verše:

Je tu udaný presný počet spasených, respektíve privilegovaných, a tento počet je neporovnateľný ohľadom ľudnatosti sveta. Je to symbolické číslo.

Biblický text jednoznačne hovorí o tom, že títo zapečatení pochádzajú z kmeňov izraelských. Jednoznačne je reč o potomkoch Júdu, Rúbena a Zebulona, o Židoch, o Izraelcoch, podľa príslušnosti jednotlivých kmeňov. Ján ani narážkou nenaznačil, že by to bol nový, alebo iný, duchovne vnímaný Izrael.

Veď Ján už na začiatku aplikuje na Kristovu cirkev číslo sedem: sedem listov pre kresťanské zbory cirkevné. Symbolika dvanástich kmeňov je aplikovaná výlučne na Izrael.

Tých 144.000 je predstavených ako Izrael. Nie sú to tí, ktorí pochádzajú z veľkého zástupu, a pochádzajú „*z každého národa, kmeňa, ľudu a jazyka stáli pred trónom a pred Baránkom.*“ Je to iná skupina iného pôvodu a ich počet je obrovský. Tento 144.000 príslušníkov predstavuje pôvodný vyvolený ľud. Ich vyvolenie bolo potupou, kliatbou, ale predsa najväčším svedectvom. Tento ľud má svoje dejiny utrpenia a nosí na sebe znak Kainov. Ján dobre vie, ako má postupovať správny Žid. Na začiatku v listoch sme čítali o Synagóge Satanovej: do tejto synagógy chodia nepraví a nesprávní Židia.

144.000 reprezentuje Izrael a jeho vyvolenie nikto nemôže spochybniť. Ich osud je tajomstvom pre nás i pre celý svet. Vo svojich dejinách si vytrpeli svoje, preto aby sa pridžali Boha Hospodina.

Pre nás je veľmi podivuhodné, že kmeň Dánovcov chýba spomedzi všetkých kmeňov. Jozefovi synovia sú uvedení namiesto kmeňa Dán. Hyppolitos, cirkevný otec postavenie Dánovcov v Knihe Sudcu konštatoval takým spôsobom, že z kmeňa Júdu povstal Kristus, a z kmeňa Dán Antikrist.

„Dán nech je hadom na ceste, rohatou zmijou na chodníku, ktorá uštipne koňa do päty, že jazdec padne dozadu.“ (IMojž 49,17)

O Dánovi povedal: „Dán je mladé levíča, ktoré vyskočí z Bášanu.“ (VMojž 33,22)

Tieto dva biblické prirovnania hovoria o tom, že Dán je neposlušný, nepodriadi sa vedeniu a je to nerozvážny a antisociálny spolupracovník. Jeho konanie je prirovnateľné k mladému levíčovi. Nikdy nevyrastie a nedorastie k tomu vyvoleniu ako Júda. Je pohodlný, je málovravný a je naničhodný.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „aby ste boli synmi svojho Otca v nebesiach. Lebo on dáva vychádzať slnku nad zlými aj nad dobrými a zosiela dážď na spravodlivých aj nespravodlivých.“ (Mt 5,45) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 601: „Ó, Ježišu, zornica ranná...”

Zlatica Oravcová

Večný správca času

Závoj a hrubé drapérie...

Aká je druhá strana?

Učme sa veriť od Márie:

Som služobnica Pána!

Učme sa veriť od apoštolov,

Čo prešli požehnanou školou

V tichom pokání

Cez hlasné vyznávania...

Čas vykúpený drží na dlaniach...

VEČNÝ SPRÁVCA ČASU!

Aj za drapériami z tamtej strany

J E O N ! !

S Ním život vždy je požehnaný!

K oslave JEHO zvučí času zvon...

Až otvorí nám večnosť.

Napokon.